

**RADA
UNII EUROPEJSKIEJ**

**Bruksela, 20 marca 2009 r.
(OR. en)**

7880/09

CONCL 1

PISMO PRZEWODNIE

---

od: Prezydencja

do: Delegacje

Dotyczy: **RADA EUROPEJSKA W BRUKSELI
19 i 20 MARCA 2009 r.**

KONKLUZJE PREZYDENCJI

Delegacje otrzymują w załączeniu konkluzje prezydencji z posiedzenia Rady Europejskiej w Brukseli (19–20 marca 2009 r.).

_____

Rada Europejska dała wyraz ufności w zdolność UE do pokonania kryzysu finansowego i gospodarczego. Po przeanalizowaniu znaczącego bodźca fiskalnego wprowadzanego obecnie do gospodarki UE (ponad 400 mld EUR) Rada Europejska podkreśliła, że wspólne działania i koordynacja stanowią jeden z kluczowych elementów europejskiej strategii naprawy i podkreśliła, że Europa doloży wszelkich koniecznych starań, aby przywrócić wzrost gospodarczy. Zwróciła również uwagę, że jednolity rynek ma kapitalne znaczenie dla skrócenia i złagodzenia recesji w Europie. Podkreślając potrzebę ponownego uruchomienia akcji kredytowej dla przedsiębiorstw i gospodarstw domowych, uzgodniła przyspieszenie osiągnięcia porozumienia w sprawie oczekujących na przyjęcie wniosków prawodawczych dotyczących sektora finansowego. W czerwcu Rada Europejska podejmie pierwsze decyzje służące wzmocnieniu systemu nadzoru i regulacji sektora finansowego UE, którego podstawą będą wnioski Komisji wynikające z dogłębnych dyskusji na temat sprawozdania de Larosièrè'a prowadzonych na forum Rady. Na podstawie własnego doświadczenia UE oraz pragnienia wniesienia istotnego wkładu w ukształtowanie przyszłego międzynarodowego ładu w sektorze finansowym, określiła stanowisko Unii z myślą o szczycie państw grupy G20 mającym się odbyć 2 kwietnia w Londynie.

Rada Europejska powróciła również do kwestii bezpieczeństwa energetycznego. Uzgodniła w szczególności wytyczne mające służyć stworzeniu mechanizmu reagowania kryzysowego, dzięki któremu możliwe będzie radzenie sobie w sytuacji zakłócenia dostaw. Rada Europejska zajęła się również dalszymi przygotowaniami do konferencji kopenhaskiej poświęconej zmianom klimatu. Uzgodniła ponadto oświadczenie w sprawie uruchomienia partnerstwa wschodniego.

o
o   o

Posiedzenie Rady Europejskiej zostało poprzedzone wystąpieniem przewodniczącego Parlamentu Europejskiego, Hansa-Gerta Pötteringa, po którym nastąpiła wymiana poglądów.

o
o   o

I. Sytuacja gospodarcza, finansowa i społeczna

Pokonanie światowego kryzysu gospodarczego i finansowego jest jednym z najważniejszych wyzwań, przed jakimi UE kiedykolwiek stanęła. Dzięki wspólnemu działaniu UE może zapewnić swojemu sektorowi finansowemu silne podstawy, umożliwić napływ kredytów do gospodarki realnej, a także chronić swoich obywateli przed najgorszymi skutkami kryzysu. Środki przyjęte w celu wsparcia naprawy można również ukształtować tak, aby pomogły UE zbudować silniejszą gospodarkę na przyszłość.

Budowanie zaufania i wspieranie stabilności finansowej

1. Unia Europejska angażuje się na rzecz odbudowy zaufania i przywrócenia prawidłowego funkcjonowania rynku finansowego, co stanowi niezbędny warunek wstępny wychodzenia z obecnego kryzysu finansowego i gospodarczego; podstawą tego zaangażowania są wyniki berlińskiego posiedzenia na szczycie 22 lutego 2009 r. i posiedzenia ministrów G20 14 marca 2009 r.
2. Działania w zakresie gwarancji i wczesnego dokapitalizowania podjęte przez państwa członkowskie w ramach wspólnych zasad zapobiegły krachowi finansowemu. Konieczne mogą być jednak dalsze działania przywracające funkcjonowanie rynków kredytowych i ułatwiające napływ kredytów do gospodarki realnej, w tym przez rozwiązanie kwestii aktywów bankowych o obniżonej jakości, przy założeniu pełnego udostępnienia danych organom nadzorczym. Rada Europejska wzywa państwa członkowskie, by działały w sposób skoordynowany, zgodnie z wytycznymi przedstawionymi w komunikacie Komisji z dnia 25 lutego 2009 r. i z pełnym poszanowaniem zasad konkurencji. Wzywa się Radę do dokonania oceny skuteczności podjętych działań, jak również ogólnej sytuacji w zakresie stabilności i funkcjonowania rynków finansowych, a także do przedłożenia sprawozdania Radzie Europejskiej na posiedzenie w czerwcu 2009 roku. Jeżeli chodzi o sektor bankowy, wsparcie dla banków macierzystych nie powinno oznaczać żadnych ograniczeń wobec działalności jednostek zależnych w państwach przyjmujących Unii Europejskiej.
3. Rozmiar obecnego ogólnoswiatowego kryzysu finansowego i gospodarczego oraz jego przyczyny pokazują, że należy zmienić sposób makroekonomicznego zarządzania na szczeblu globalnym, a także ramy regulujące funkcjonowanie rynków finansowych. Konieczne jest wzmocnienie norm ostrożnościowych, uzgodnień dotyczących zarządzania w sytuacji kryzysowej i ram nadzoru na szczeblu krajowym, europejskim i światowym. Uregulowania finansowe powinny raczej tłumić niż zwiększać amplitudę cykli gospodarczych. Rada Europejska wzywa FSF, Bazylejski Komitet Nadzoru Bankowego i Komisję do przyspieszenia prac i szybkiego przedstawienia właściwych zaleceń. Działaniom tym powinna towarzyszyć zdecydowana inicjatywa UE dotycząca przeglądu międzynarodowych standardów rachunkowości.
4. W związku z tym Rada Europejska wzywa Radę i Parlament Europejski do szybkiego wypracowania porozumienia w sprawie aktów prawodawczych dotyczących agencji ratingowych, wypłacalności firm ubezpieczeniowych, wymogów kapitałowych dla banków i płatności transgranicznych oraz pieniądza elektronicznego, tak aby można było je przyjąć jeszcze przed parlamentarną przerwą wakacyjną.

5. Rada Europejska uzgodniła, że należy poprawić regulacje dotyczące instytucji finansowych i nadzór nad tymi instytucjami w UE i że podstawę tego działania stanowi sprawozdanie grupy wysokiego szczebla ds. nadzoru finansowego pod przewodnictwem Jacquesa de Larosièrè'a. Radzie powierza się zadanie przeanalizowania tego sprawozdania, jak i wniosków Komisji dotyczących wzmocnienia regulacji i nadzoru sektora finansowego UE, tak by Rada Europejska mogła podjąć pierwsze decyzje na posiedzeniu w czerwcu 2009 roku. Bardziej szczegółowe wnioski prawodawcze zostaną przedstawione jesienią. Należy również szybko podjąć prace nad przyszłymi wnioskami Komisji dotyczącymi funduszy hedgingowych i inwestycji na niepublicznym rynku kapitałowym (*private equity*), wynagrodzeń kadry zarządzającej i dalszego zwiększania wymogów kapitałowych.

Przywrócenie właściwego funkcjonowania gospodarki realnej

6. Rada Europejska z zaufaniem postrzega średnio- i długoterminowe perspektywy gospodarki UE i jest zdeterminowana uczynić wszystko, co konieczne, by ponownie zwiększyć liczbę miejsc pracy i przywrócić wzrost gospodarczy. Dalsze skoordynowane działania w ramach jednolitego rynku i UGW pozwolą UE przezwyciężyć kryzys i wyjść z niego wzmocnioną.
7. Poczyniono znaczne postępy w realizacji europejskiego planu naprawy gospodarczej, przyjętego w grudniu ubiegłego roku. Upłynie wprawdzie nieco czasu, zanim w gospodarce zaczną być odczuwalne jego pozytywne skutki, jednak nakłady budżetowe (około 3,3% PKB UE, czyli ponad 400 mld EUR) zaowocują nowymi inwestycjami, wpłyną na zwiększenie popytu, przyczynią się do powstania nowych miejsc pracy i pomogą UE w przejściu ku gospodarce niskoemisyjnej.
8. Rada Europejska osiągnęła porozumienie¹ w sprawie wspólnotowej części europejskiego planu naprawy gospodarczej mającej wesprzeć projekty w dziedzinie energii i szerokopasmowego Internetu, jak również w zakresie działań związanych z oceną funkcjonowania reformy WPR. Rada Europejska wzywa prezydencję do intensyfikacji kontaktów z Parlamentem Europejskim z myślą o osiągnięciu porozumienia przez Radę i Parlament Europejski przed parlamentarną przerwą wakacyjną.

---

¹ Porozumienie jest przedstawione w dokumencie 7848/1/09 REV 1, który zostanie ostatecznie zredagowany pod kątem prawnym.

9. Ogólnie z zasobów UE udostępnia się około 30 mld EUR. Rada Europejska z zadowoleniem przyjmuje postępy w szczególności w kwestii zaliczkowych płatności z funduszy strukturalnych i z Funduszu Spójności, porozumienie w sprawie stosowania na zasadzie dobrowolności stawek obniżonych VAT, a także w sprawie działań EBI służących zwiększeniu możliwości finansowania MŚP. Rada Europejska wzywa do szybkiego osiągnięcia porozumienia dotyczącego przeglądu europejskiego funduszu dostosowania do globalizacji.
10. Działania podejmowane przez państwa członkowskie na rzecz wsparcia gospodarki realnej i zatrudnienia powinny być wdrażane we właściwym czasie, w sposób ukierunkowany i tymczasowy w oparciu o następujące zasady przewodnie: promowanie otwartości w ramach rynku wewnętrznego oraz wobec państw trzecich; zadbanie o to, by nie dyskryminowano produktów ani usług z innych państw członkowskich; zapewnienie spójności z długoterminowymi celami reform. Państwa członkowskie i Komisja powinny w tym celu wymieniać się informacjami i najlepszymi wzorcami i łączyć swe wysiłki, by osiągnąć efekt synergii. Zwłaszcza komunikat Komisji z 25 lutego 2009 r. ustanawia ważne ramy działań wspierających sektor motoryzacyjny, w tym zwiększenie europejskiej koordynacji systemów unowocześniania flot samochodowych.
11. Dalsze wdrażanie ustalonych środków naprawczych ma zasadnicze znaczenie zarówno na szczeblu krajowym, jak i wspólnotowym. Komisja i Rada są proszone o przeprowadzenie oceny i monitorowanie przyjętych środków oraz złożenie w czerwcu 2009 roku Radzie Europejskiej sprawozdania w tej sprawie.
12. Rada Europejska potwierdza swoje zdecydowane zaangażowanie na rzecz zdrowych finansów publicznych oraz ram paktu stabilizacji i wzrostu. Państwa członkowskie powinny jak najszybciej powrócić do swoich średnioterminowych celów budżetowych, dotrzymując kroku naprawie gospodarczej, co ma się odbywać zgodnie z paktem stabilności i wzrostu i ma umożliwić jak najszybszy powrót do sytuacji zgodnej ze stabilnymi finansami publicznymi.

13. Stabilność makrofinansowa jest kluczowym elementem odporności gospodarki europejskiej jako całości. Podkreślając, że solidarność między państwami członkowskimi jest fundamentalną wartością UE, Rada Europejska wzywa Komisję i Radę do przyjęcia środków zapewniających przygotowanie, w razie potrzeby, do działania w indywidualnych przypadkach, na podstawie wszystkich dostępnych instrumentów i, w stosownych przypadkach, w ścisłej współpracy z międzynarodowymi instytucjami finansowymi. W szczególności Wspólnota jest gotowa zapewnić wsparcie w zakresie bilansów płatniczych kwalifikującym się do tego państwom członkowskim wymagającym takiej pomocy; w tym celu Wspólnota z zadowoleniem przyjmuje zamiar Komisji, aby podwoić pułap unijnego mechanizmu pomocy na rzecz wsparcia bilansów płatniczych do kwoty 50 mld EUR.

Pełne wykorzystanie odnowionej strategii lizbońskiej na rzecz wzrostu gospodarczego i zatrudnienia

14. W warunkach panującego kryzysu odnowiona strategia lizbońska, wraz ze zintegrowanymi wytycznymi, stanowi nadal skuteczne ramy sprzyjające trwałemu wzrostowi gospodarczemu i zatrudnieniu. Kryzys akcentuje potrzebę przeprowadzenia i przyspieszenia reform strukturalnych, które zwiększą wiarygodność i wpływ środków stymulujących. Działania krótkoterminowe podjęte przez UE i państwa członkowskie przyniosą maksymalne korzyści, jeśli będą zgodne ze średnio- i długoterminowymi celami tej strategii.
15. Rada Europejska zatwierdza zaktualizowane zintegrowane zalecenia dla poszczególnych państw członkowskich dotyczące ich polityki gospodarczej i polityki zatrudnienia oraz wzywa do ich sprawnego wdrożenia. W tym kontekście Rada Europejska oczekuje wniosków dotyczących strategii lizbońskiej na okres po roku 2010, które Komisja przedstawi w drugiej połowie bieżącego roku.

16. Należy przyspieszyć prace i pilnie przyjąć konkretne środki w następujących dziedzinach: usunięcie istniejących barier i niedopuszczanie do powstania nowych, a także doprowadzenie do tego, by rynek wewnętrzny działał w pełnym zakresie; dalsze zmniejszanie obciążeń administracyjnych; poprawa warunków ramowych przemysłu, by utrzymać jego silne podstawy, oraz przedsiębiorstw, ze zwróceniem szczególnej uwagi na MŚP i innowacje; zachęcanie do partnerstwa między biznesem, badaniami, edukacją i szkoleniem; oraz zwiększenie inwestycji w badania, wiedzę i edukację, a także poprawa ich jakości. W szczególności jeśli chodzi o zmniejszanie obciążeń administracyjnych, wzywa się Komisję, by przed upływem kadencji przedstawiła wszystkie wnioski w każdym z 13 obszarów priorytetowych. Szczególne znaczenie mają strategiczne ramy europejskiej współpracy na rzecz kształcenia i szkolenia.
17. Zgodnie ze swoimi konkluzjami z posiedzenia, które odbyło się w grudniu 2008 roku, Rada Europejska przypomniła o kluczowej roli rozwoju telekomunikacji i szerokopasmowego Internetu w kontekście europejskich inwestycji, tworzenia miejsc pracy oraz ogólnej naprawy gospodarczej. Uwzględniając ryzyko podejmowane przez inwestujące przedsiębiorstwa, należy promować efektywne inwestycje i innowacje w zakresie nowej i wzmocnionej infrastruktury. W tym celu należy umożliwiać powstawanie różnych form współpracy między inwestorami a podmiotami ubiegającymi się o dostęp do środków, aby zdywersyfikować ryzyko związane z inwestowaniem; jednocześnie należy zapewnić utrzymanie konkurencyjnej struktury całego rynku oraz przestrzeganie zasady niedyskryminacji. W tym kontekście Rada Europejska wzywa Komisję do opracowania do końca roku 2009 – w ścisłej współpracy z zainteresowanymi podmiotami – europejskiej strategii w zakresie szerokopasmowego Internetu.
18. Uznając, że wolny i sprawiedliwy handel jest jednym z kluczowych elementów światowej naprawy, Rada Europejska wzywa do szybkiego zamknięcia dwustronnych negocjacji handlowych i negocjacji w ramach dauhańskiej agendy rozwoju WTO.

Zarządzanie społecznym skutkom kryzysu

19. Szybki wzrost bezrobocia jest jedną z kwestii budzących poważne obawy. Należy zapobiegać utracie miejsc pracy i negatywnym skutkom społecznym oraz ograniczać te zjawiska. Jedną z priorytetowych kwestii jest także pobudzanie zatrudnienia, w szczególności przez propagowanie nabywania nowych umiejętności wymaganych w nowych miejscach pracy. Solidarność i ułatwianie systemom ochrony socjalnej odgrywania w pełni ich roli automatycznego stabilizatora jest kluczowe dla odbudowy zaufania i jego wzmacniania, a także dla wspierania procesu naprawy. Także mobilność w znacznym stopniu przyczynia się do wzrostu gospodarczego. Szczególną uwagę należy poświęcić grupom najsłabszym, a także nowo pojawiającemu się ryzyku wykluczenia społecznego.
20. Na posiedzeniu poświęconym zatrudnieniu, które ma się odbyć w maju 2009 roku, będzie można wymienić doświadczenia w zakresie tego, jak dalece przedsięwzięte środki naprawcze pozytywnie wpłynęły na zatrudnienie. Państwa skoncentrują się na takich kwestiach, jak utrzymanie poziomów zatrudnienia dzięki modelowi elastycznego rynku pracy i bezpieczeństwa socjalnego (flexicurity) oraz mobilności, podnoszeniu kwalifikacji i przewidywaniu potrzeb rynku pracy, z myślą o określeniu konkretnych kierunków działania. Posiedzenie będzie również okazją do omówienia wzmocnienia i restrukturyzacji rynku pracy tak, aby przygotować go na przyszłe potrzeby. Posiedzenie zostanie przygotowane we współpracy ze wszystkimi właściwymi podmiotami, także z partnerami społecznymi.

Współpraca na szczeblu globalnym

21. Kryzys o zasięgu ogólnosiwiatowym wymaga globalnych rozwiązań. Aby gospodarka światowa mogła znów właściwie funkcjonować, niezbędne jest przeprowadzenie na czas skoordynowanych działań. W zgodzie z wynikami berlińskiego posiedzenia na szczycie i posiedzenia ministrów G20 UE ze swej strony dokłada starań, by wspierać popyt i podjąć wszelkie niezbędne działania. Nasze wysiłki muszą znajdować odpowiednie odzwierciedlenie na szczeblu międzynarodowym.

22. Unia Europejska będzie odgrywać przewodnią rolę w promowaniu na świecie szybkiego powrotu na drogę trwałego wzrostu gospodarczego, we wzmacnianiu naszych zdolności zarządzania w sytuacji kryzysowej, w przyspieszeniu reform rynków finansowych, a także we wspieraniu krajów rozwijających się, tak aby nie zaprzepaścić postępów osiągniętych w ostatnich latach, co osłabiłoby stabilność gospodarczą i polityczną tych krajów. Szczyt G20 w Londynie ma do odegrania istotną rolę w transformacji światowego systemu finansowego i odbudowie zaufania podmiotów gospodarczych na całym świecie. Rada Europejska przyjmuje w tym celu wspólne stanowisko przedstawione w załączniku 1 oraz wzywa Radę i Komisję do zapewnienia podjęcia odpowiednich działań po szczycie.
23. W tych kwestiach Unia Europejska będzie starała się promować wielostronne mechanizmy konsultacji, w których będą mogły uczestniczyć ugrupowania regionalne.

II. Energia i zmiany klimatu

Zwiększenie bezpieczeństwa energetycznego Unii

24. Jednym z najważniejszych priorytetów jest bezpieczeństwo energetyczne, które należy zwiększać poprzez poprawę efektywności energetycznej, dywersyfikację dostawców, źródeł i dróg dostaw energii oraz propagowanie interesów energetycznych Unii w jej stosunkach z państwami trzecimi. Zagwarantowanie bezpieczeństwa energetycznego wymaga od UE jako całości i od poszczególnych państw członkowskich gotowości do działania w sposób zarówno solidarny, jak i odpowiedzialny. W tym świetle Rada Europejska zatwierdza szeroko zakrojone inicjatywy przedstawione w drugim strategicznym przeglądzie sytuacji energetycznej (SER) i doprecyzowane w konkluzjach Rady (TTE) z dnia 19 lutego 2009 r. Rada Europejska uzgadnia zwłaszcza, co następuje:

- Należy rozwijać infrastrukturę energetyczną i połączenia międzysystemowe. W tym celu wzywa się Komisję, by we współpracy z państwami członkowskimi szybko przedstawiła szczegółowe działania niezbędne do realizacji priorytetowych celów określonych w SER¹. Działania te pozostają bez wpływu na inne uzgodnione projekty priorytetowe w dziedzinie energii. W dalszej perspektywie czasowej Komisja jest proszona również o przedstawienie na początku roku 2010 wniosku w sprawie nowego instrumentu na rzecz bezpieczeństwa energetycznego i infrastruktury energetycznej UE.
- Niedawny kryzys gazowy pokazał, że należy w trybie pilnym stworzyć odpowiednie mechanizmy reagowania kryzysowego w UE i pracować nad uzyskaniem od dostawców i partnerów zajmujących się przesyłem jednoznacznych gwarancji, że dostawy nie zostaną przerwane. Rada powinna przeprowadzić do końca 2009 roku analizę przyszłych wniosków Komisji, których celem będzie zmiana prawodawstwa w sprawie bezpieczeństwa dostaw gazu. Należy włączyć w to również właściwy mechanizm reagowania kryzysowego służący zapewnieniu gotowości wszystkich podmiotów, także sektora energetycznego, przejrzystości i informowania z wyprzedzeniem – poprzez opracowanie unijnych i regionalnych planów bezpieczeństwa dostaw; wzajemną solidarność państw członkowskich – poprzez opracowanie planów regionalnych; a także lepsze ocenianie i koordynowanie – poprzez ponowne zdefiniowanie progów, po przekroczeniu których mają zapadać decyzje o prowadzeniu działań na szczeblu Wspólnoty.
- Propagowanie efektywności energetycznej może się w znacznym stopniu przyczynić do bezpieczeństwa energetycznego. Rada Europejska wzywa zatem Radę do osiągnięcia porozumienia, jeszcze przed końcem bieżącego roku, w sprawie wniosków wchodzących w skład pakietu dotyczącego efektywności energetycznej. Wzywa Komisję do szybkiego przedstawienia zmiany planu działania na rzecz efektywności energetycznej.
- Sprawny, zliberalizowany i zintegrowany wewnętrzny rynek energii jest warunkiem skuteczności polityki bezpieczeństwa energetycznego. A zatem Rada Europejska wzywa Radę i Parlament Europejski do zawarcia porozumienia w sprawie trzeciego pakietu odnoszącego się do wewnętrznego rynku energii jeszcze przed parlamentarną przerwą wakacyjną.

---

¹ Południowy korytarz gazowy, zdywersyfikowane i dostateczne dostawy skroplonego gazu ziemnego do Europy, objęcie regionu Morza Bałtyckiego sprawnymi połączeniami międzysystemowymi, śródziemnomorski pierścień energetyczny, odpowiednie międzysystemowe połączenia elektroenergetyczne i gazowe w Europie Środkowej i Południowo-Wschodniej przebiegające w osi północ – południe oraz północnomorska i północno-zachodnia sieć przesyłowa morskiej energii wiatrowej.

- Podkreślając wagę dywersyfikowania źródeł, paliw i dróg dostaw energii, Rada Europejska kładzie nacisk na rosnące znaczenie energii w stosunkach zewnętrznych UE. Zwraca się do Komisji o przedstawienie do końca roku wniosków dotyczących konkretnych działań w zakresie rozwoju południowego korytarza, w tym mechanizmu mającego ułatwić dostęp do gazu w rejonie Morza Kaspijskiego. Szczególne znaczenie ma dla UE i jej państw członkowskich przekazywanie w dalszym ciągu spójnych komunikatów dostawcom i krajom tranzytowym (mówienie jednym głosem).
- Rada Europejska przypomina również, że należy jak najlepiej wykorzystywać własne zasoby energii, w tym ze źródeł odnawialnych, paliw kopalnych i, w państwach, które się na to zdecydują, energię jądrową.

Przygotowanie konferencji kopenhaskiej poświęconej zmianom klimatu

25. Unia Europejska pragnie nadal odgrywać przewodnią rolę w osiągnięciu w Kopenhadze w grudniu 2009 roku globalnego kompleksowego porozumienia w sprawie klimatu, którego celem jest ograniczenie globalnego wzrostu temperatury do poziomu poniżej 2°C. W tym celu Rada Europejska przywołuje zobowiązanie UE do redukcji emisji o 30% stanowiące wkład w takie porozumienie, o ile inne kraje rozwinięte zobowiążą się do porównywalnej redukcji emisji, a zaawansowane kraje rozwijające się wniosą wkład na miarę swoich zobowiązań i możliwości. W konkluzjach Rady z marca 2009 roku określono bardziej szczegółowo działania, których podjęcia UE oczekuje od krajów rozwiniętych i rozwijających się; stwierdza się tam również, że realizacja ogólnego celu krajów rozwiniętych musi być sprawiedliwie rozdzielona między te kraje, w sposób zapewniający porównywalność starań.
26. Rada Europejska podkreśla, jak duże znaczenie ma budowanie globalnego rynku uprawnień do emisji dwutlenku węgla, z uwzględnieniem zreformowanego mechanizmu czystego rozwoju.

27. Do finansowania działań łagodzących skutki zmian klimatu i działań dostosowawczych, szczególnie w najsłabszych krajach rozwijających się, niezbędne będą znaczące krajowe i zewnętrzne źródła finansowania, tak prywatne, jak i publiczne. Unia Europejska będzie mieć stosowny udział w finansowaniu takich działań w krajach rozwijających się. Przyszłe dyskusje dotyczące pozyskiwania wsparcia finansowego powinny koncentrować się między innymi na różnych metodach, w tym na systemie współuczestnictwa na podstawie uzgodnionej skali, na podejściu rynkowym opierającym się na mechanizmach aukcyjnych lub na połączeniu tych i innych metod.
28. Rada Europejska będzie dalej omawiała te kwestie na czerwcowym posiedzeniu. Podkreśla, że należy przeprowadzić bardziej szczegółową analizę mechanizmów międzynarodowego finansowania. Rada Europejska na długo przed konferencją kopenhaską określi: 1) stanowiska UE w sprawie głównych metod finansowania działań łagodzących i dostosowawczych, wsparcia technologicznego i tworzenia zdolności, 2) szczegóły dotyczące wkładu UE i 3) zasady podziału obciążenia między państwa członkowskie. Nastąpi to na podstawie konkretnych wniosków Komisji. W tym kontekście Unia Europejska będzie zwracać szczególną uwagę na potrzeby krajów rozwijających się, które znajdują się w najmniej korzystnej sytuacji.

III. Europejska polityka sąsiedztwa

Partnerstwo wschodnie

29. Promowanie wśród wschodnich sąsiadów stabilności, dobrych rządów i rozwoju gospodarczego ma dla Unii Europejskiej znaczenie strategiczne. Zgodnie z komunikatem Komisji z 3 grudnia 2008 r. Rada Europejska z zadowoleniem wita ustanowienie ambitnego partnerstwa wschodniego i przyjmuje oświadczenie załączone do niniejszych konkluzji. Wzywa do poczynienia wszelkich niezbędnych przygotowań do posiedzenia na szczycie inaugurującego partnerstwo wschodnie, które ma się odbyć 7 maja 2009 r. z udziałem krajów partnerskich.

30. Partnerstwo wschodnie będzie propagować stabilność i dobrobyt wśród wschodnich partnerów UE objętych europejską polityką sąsiedztwa. Rada Europejska zobowiązuje się na zasadach określonych w oświadczeniu do większego dwustronnego zaangażowania i do działania zgodnie z nowymi wielostronnymi ramami obejmującymi UE, Armenię, Azerbejdżan, Białoruś, Gruzję, Republikę Mołdowy i Ukrainę z myślą o przyspieszeniu reform, procesu zbliżenia prawa oraz dalszej integracji gospodarczej.
31. Rada Europejska zwraca się także do Komisji oraz do obecnej i przyszłej prezydencji, by we współpracy z partnerami szybko realizowały partnerstwo w praktyce i wzywa Komisję, by przedłożyła we właściwym trybie sprawozdanie dotyczące pierwszego roku realizacji partnerstwa wschodniego.

Unia dla Śródziemnomorza

32. Rada Europejska ponownie wyraża wolę wzmocnienia partnerstwa łączącego ją z południowymi krajami śródziemnomorskimi. Wzywa do wznowienia realizacji projektów wskazanych podczas posiedzenia w Paryżu. W tym kontekście istotne jest przyspieszenie prac nad utworzeniem w Barcelonie stałego sekretariatu Unii dla Śródziemnomorza.

IV. Stosunki UE – USA

33. Prezydencja poinformowała Radę Europejską o stanie przygotowań do nieformalnego szczytu UE–USA, który odbędzie się w Pradze 5 kwietnia 2009 r. Rada Europejska potwierdza, że stosunki transatlantyckie mają strategiczne znaczenie. Zgadza się, że w szczególności należy przedyskutować kwestie gospodarcze, bezpieczeństwa energetycznego i zmian klimatu oraz strategiczne podejście do zagadnień dotyczących obszaru położonego między Morzem Śródziemnym a Morzem Kaspijskim.

V. Traktat z Lizbony

34. Rada Europejska otrzymała informacje na temat zaawansowania realizacji jej konkluzji z grudnia 2008 roku w sprawie traktatu z Lizbony. Wróci do tej kwestii podczas posiedzenia w czerwcu 2009 roku.
35. Premier Republiki Czeskiej przekazał informacje o postępach w ratyfikacji traktatu z Lizbony w Republice Czeskiej. Po orzeczeniu czeskiego Trybunału Konstytucyjnego z 26 listopada 2008 r. Izba Deputowanych czeskiego parlamentu wyraziła, 18 lutego 2009 r.¹, zgodę na ratyfikację, a Senat przeprowadzi w najbliższych tygodniach debatę poświęconą tej kwestii.
-

---

¹ Przy tej okazji parlament czeski przypomniał, że wdrożenie traktatu z Lizbony – po jego wejściu w życie – będzie się musiało odbywać z poszanowaniem ogólnych zasad prawa, w tym zasady, że prawo nie może działać wstecz, a także zasady pomocniczości.

UZGODNIONE STANOWISKO NA MAJĄCY SIĘ ODBYĆ W LONDYNIE SZCZYT G20

Prowadzenie działań międzynarodowych niezbędnych do wspierania szybkiego powrotu na drogę trwałego wzrostu gospodarczego

- i) Kontynuowanie międzynarodowej koordynacji środków stanowiących bodziec fiskalny zgodnie z wynikami berlińskiego posiedzenia na szczycie i posiedzenia ministrów G20. Szybkie wdrożenie planowanych pakietów bodźców fiskalnych. Przygotowanie do dokonania właściwego odwrócenia bodźców makroekonomicznych.
- ii) Nadanie priorytetowego znaczenia przywróceniu właściwego funkcjonowania rynków kredytowych i ułatwianiu napływu kredytów do gospodarki, co ma podstawowe znaczenie dla skuteczności bodźców fiskalnych. Skoordynowane działania prowadzone we właściwym czasie oraz zapewnienie równych szans.
- iii) Zapewnienie spójności środków fiskalnych z celami długoterminowymi, takimi jak stabilne finanse publiczne, poprawa wydajności, a także stawienie czoła wyzwaniom związanym ze starzeniem się społeczeństwa i zmianami klimatu.
- iv) Utrzymywanie otwartych rynków i unikanie wszelkiego rodzaju środków protekcyjnych (niewprowadzanie żadnych nowych barier dla inwestycji, barier handlowych ani ograniczeń eksportowych). Dążenie do szybkiego osiągnięcia ambitnego i wyważonego porozumienia w sprawie warunków dotyczących dauhańskiej rundy rozwojowej.
- v) Wspieranie wielostronnej inicjatywy w zakresie finansowania handlu, jako że zmniejszenie takiego finansowania przyczynia się do zaostrzenia spadku obrotów w handlu światowym. Wspieranie działań służących zadbanie o to, by finansowanie handlu szybko i bez zakłóceń docierało do wszystkich podmiotów gospodarczych, w tym małych i średnich przedsiębiorstw zarówno w krajach rozwiniętych, jak i rozwijających się.

Wzmocnienie naszej zdolności zarządzania w sytuacji kryzysowej oraz zapobiegania kryzysom na szczeblu światowym

- vi) Zlecenie MFW monitorowania i promowania realizacji – w ścisłej współpracy z Forum Stabilności Finansowej (FSF) – planu działania przyjętego przez G20 podczas posiedzenia w Waszyngtonie w listopadzie 2008 roku w obszarze regulacji finansowych.
- vii) Udoskonalenie instrumentów nadzoru, jakimi dysponuje MFW, w celu zwiększenia jego kluczowej roli w zapobieganiu kryzysom. Zacieśnienie współpracy między MFW a FSF z myślą o określeniu zagrożeń i słabości systemowych związanych z sektorem finansowym i jego regulacjami oraz zadbania o to, by członkowie podjęli działania naprawcze.
- viii) Pokażne zwiększenie zasobów MFW, tak aby fundusz mógł szybko i w sposób elastyczny pomagać swoim członkom w przypadku wystąpienia trudności związanych z bilansami płatniczymi. Ramy udzielania kredytów przez MFW należy usprawnić i dostosować, tak aby wzmocnić możliwości funduszu w zakresie zapobiegania kryzysom i reagowania na nie. W razie konieczności udzielenia konkretnego wsparcia kryzysowego państwa członkowskie UE są gotowe dobrowolnie zapewnić MFW szybkie wsparcie tymczasowe w formie pożyczki na całkowitą kwotę 75 mld EUR zwiększające jego możliwości udzielania pożyczek.
- ix) Wspieranie reformy sposobu zarządzania międzynarodowymi instytucjami finansowymi. Szybkie przeprowadzenie reformy systemu kwot i głosów w MFW zapoczątkowanej w kwietniu 2008 roku. Przeprowadzenie reformy MFW, tak aby fundusz we właściwszy sposób odzwierciedlał względny wkład poszczególnych gospodarek w gospodarkę światową oraz poddanie przeglądowi procesu doboru najwyższej kadry zarządzającej międzynarodowych instytucji finansowych przez zapewnienie jego większej przejrzystości i ukierunkowanie go na walory kandydatów. Pozytywne przyjęcie rozszerzenia FSF na wszystkie kraje grupy G20, Hiszpanię i Komisję Europejską oraz wspieranie wzmocnienia instytucjonalnego FSF.
- x) Dążenie do wypracowania porozumienia dotyczącego Globalnej karty w sprawie zrównoważonej działalności gospodarczej i przyjęcia tego dokumentu opartego na działaniu sił rynkowych, lecz zapobiegającego nadużyciom; karta ta będzie pierwszym krokiem na drodze do opracowania pakietu standardów globalnego ładu.

Lepsza regulacja rynków finansowych

- xi) Wzmocnienie przejrzystości i odpowiedzialności, aby uniknąć problemów podobnych do tych występujących w przeszłości, w szczególności przez uczynienie nadzoru ostrożnościowego w skali makro stałym elementem nadzoru nad sektorem finansowym.
- xii) Zapewnienie odpowiedniej regulacji wszystkich rynków finansowych, produktów i uczestników rynków finansowych mogących stanowić źródło ryzyka systemowego, a także zapewnienie odpowiedniego nadzoru nad nimi, bez wyjątku i niezależnie od ich kraju macierzystego. Odnosi się to szczególnie do prywatnych grup kapitałowych, w tym funduszy hedgingowych, inwestycji na niepublicznym rynku kapitałowym (*private equity*) i alternatywnych instrumentów inwestycyjnych.
- xiii) Poddanie agencji ratingowych odpowiedniej regulacji i nadzorowi spójnemu z międzynarodowego punktu widzenia, aby zapewnić dobrą jakość i przejrzystość ratingów oraz zapobiegać konfliktom interesów.
- xiv) Zwiększenie przejrzystości i odporności rynków kredytowych instrumentów pochodnych, w szczególności przez promowanie standaryzacji umów i stosowaniu centralnych rozliczeń kontraktów, z zastrzeżeniem skutecznej regulacji i nadzoru.
- xv) Zdecydowane zwalczanie: uchylania się od opodatkowania, przestępstw finansowych, prania pieniędzy i finansowania terroryzmu oraz wszelkich zagrożeń dla stabilności finansowej i integralności rynku. Zapewnienie systemowi finansowemu ochrony przed nieprzejrzystymi, niechętnymi do współpracy i luźno uregulowanymi jurysdykcjami, w tym rajami podatkowymi. Wystąpienie o sporządzenie wykazu takich jurysdykcji, z uwzględnieniem aktualnego rozwoju sytuacji, i przygotowanie zestawu sankcji, które pozwolą na właściwe i stopniowe zastosowanie środków zaradczych. Zwrócenie się o propozycje do Grupy Specjalnej ds. Przeciwdziałania Praniu Pieniądzy, OECD i FSF.
- xvi) Przyjęcie solidnych wspólnych zasad dotyczących należytego ładu korporacyjnego i systemów wynagrodzeń; dzięki temu systemy wynagrodzeń nie skłaniałyby do podejmowania nadmiernego ryzyka. Systemy rekompensat powinny zostać poddane przeglądowi przez nadzór, którego działania powinien wspierać skuteczny system realizacji.

- xvii) Usprawnienie współpracy w zakresie nadzoru, w szczególności przez szybkie utworzenie przed końcem 2009 roku kolegiów organów nadzorczych dla wszystkich najważniejszych transgranicznych instytucji finansowych. Organy nadzorcze powinny wymieniać dobre wzorce i działać na rzecz globalnego ujednolicenia praktyk.
- xviii) Poprawa regulacji odnoszących się do kapitału banków w celu dopilnowania, aby w korzystnej sytuacji gospodarczej banki tworzyły dodatkowe zasoby buforowe, które pozwolą im lepiej stawić czoła kryzysom. Wezwanie grup roboczych i instytucji aktywnych na tym polu do jak najszybszego przedłożenia właściwych zaleceń, z uwzględnieniem skuteczności obowiązujących zasad (Bazylea II).
- xix) Udoskonalenie norm ostrożnościowych i standardów rachunkowości, by złagodzić ich skutki procykliczne i zwiększyć wiarygodność Rady Międzynarodowych Standardów Rachunkowości przez dalsze reformowanie zarządzania nią i jej mandatu.
- xx) Zaplanować rygorystyczne przestrzeganie regulacji finansowych i przejrzystości oraz skuteczne, proporcjonalne i odstraszające kary, by promować integralność rynków finansowych. Dokonać przeglądu zasad prowadzenia przedsiębiorstw, by właściwie chronić rynki i inwestorów w różnych sektorach i na różnych rynkach.

Wspieranie krajów rozwijających się w reagowaniu na skutki kryzysu

- xxi) Promowanie globalnego rozwoju jako elementu przezwyciężenia kryzysu światowego i podstawy utrzymania pokoju i stabilności.
- xxii) Wywiązanie się z zobowiązań dotyczących zwiększenia pomocy rozwojowej. Potwierdzenie zobowiązania do realizacji milenijnych celów rozwoju. Spełnienie zobowiązań pomocy na rzecz wymiany handlowej i zapewnienie najsłabiej rozwiniętym państwom bezcłowego i bezkontyngentowego dostępu do rynków.

- xxiii) Pełne wykorzystanie innych oficjalnych źródeł finansowania, takich jak kredyty eksportowe i gwarancje inwestycyjne, a także wsparcia rozwojowego w takich dziedzinach, jak badania i technologia, pokój i bezpieczeństwo, migracja i zmiany klimatu. Podniesienie skuteczności i usprawnienie koordynacji różnych instrumentów i zasobów.

  - xxiv) Umożliwienie wielostronnym bankom rozwoju wspieranie przeciwdziałania skutkom kryzysu w krajach rozwijających się, w szczególności w odniesieniu do najuboższych społeczności znajdujących się w najmniej korzystnej sytuacji.
-

OŚWIADCZENIE RADY EUROPEJSKIEJ W SPRAWIE PARTNERSTWA WSCHODNIEGO

1. Promowanie wśród wschodnich sąsiadów stabilności, dobrych rządów i rozwoju gospodarczego ma dla Unii Europejskiej znaczenie strategiczne. Dlatego UE jest żywotnie zainteresowana zacieśnianiem stosunków ze swoimi partnerami wschodnimi – Armenią, Azerbejdżanem, Białorusią, Gruzją, Republiką Mołdowy i Ukrainą. Celowi temu służy unijna propozycja stworzenia wraz z tymi krajami ambitnego partnerstwa wschodniego.

Partnerstwo wschodnie zdecydowanie wzmocni politykę UE wobec jej wschodnich partnerów przez dążenie do stworzenia warunków niezbędnych do stowarzyszenia politycznego i dalszej integracji gospodarczej między Unią Europejską a jej partnerami wschodnimi przez wypracowanie konkretnego wschodniego wymiaru europejskiej polityki sąsiedztwa. Aby to osiągnąć, partnerstwo wschodnie dąży do wspierania reform politycznych i społeczno-gospodarczych, ułatwiając zbliżenie i konwergencję z Unią Europejską. W tym samym duchu partnerstwo wschodnie będzie przyczyniać się do budowy zaufania i zacieśnienia stosunków między wspomnianymi sześcioma partnerami wschodnimi.

2. Prace w ramach partnerstwa wschodniego będą prowadzone z poszanowaniem aspiracji poszczególnych krajów uczestniczących odnośnie do ich przyszłych stosunków z Unią Europejską. Partnerstwo wschodnie będzie się kierowało zasadami wspólnej odpowiedzialności, zróżnicowania i uwarunkowania. U podstaw partnerstwa będą leżały wspólne wartości, takie jak demokracja, praworządność i poszanowanie praw człowieka, a także zasady gospodarki rynkowej, zrównoważonego rozwoju i dobrych rządów. Rosnące zaangażowanie Unii Europejskiej będzie miało charakter zgodny z głównymi celami partnerstwa wschodniego i będzie uzależnione od postępów osiągniętych przez poszczególnych partnerów. Zwiększone wsparcie finansowe zgodnie z wnioskiem Komisji wynoszące 600 mln EUR na okres do roku 2013 zostanie udzielone z poszanowaniem zasobów dostępnych w wieloletnich ramach finansowych, w tym odpowiednich marginesów.

3. Partnerstwo wschodnie będzie skutecznym uzupełnieniem realizowanych już inicjatyw regionalnych w sąsiedztwie Unii Europejskiej, w szczególności synergii czarnomorskiej. Rada Europejska podkreśla zaangażowanie Unii Europejskiej we wzmacnianie synergii czarnomorskiej i wspieranie jej realizacji, odnotowując jednocześnie, że punkt ciężkości tej synergii spoczywa na współpracy regionalnej w obszarze czarnomorskim, podczas gdy partnerstwo wschodnie kładzie nacisk na zbliżenie i doprowadzi do wzmocnienia powiązań między krajami partnerskimi a UE. Partnerstwo wschodnie będzie się również rozwijało równolegle ze współpracą między UE a państwami trzecimi.
4. Współpraca dwustronna w ramach partnerstwa wschodniego powinna stać się fundamentem nowych układów o stowarzyszeniu między UE a tymi partnerami, którzy poczynili wystarczające postępy w urzeczywistnianiu zasad i wartości wymienionych w pkt 2 powyżej i którzy wyrażają wolę i mają możliwość wypełnienia wynikających stąd zobowiązań – między innymi utworzenia lub przyjęcia za cel utworzenia głębokich i rozległych obszarów wolnego handlu. Realizowane przez Unię Europejską kompleksowe programy tworzenia instytucji pomogą krajom uczestniczącym poprawić zdolności administracyjne. Partnerstwo wschodnie będzie promować mobilność obywateli krajów partnerskich za pomocą umów o ułatwieniach wizowych i readmisji. Zgodnie z globalnym podejściem do kwestii migracji UE powinna także podjąć stopniowe kroki w kierunku pełnej liberalizacji reżimu wizowego jako celu długofalowego w relacjach z poszczególnymi krajami partnerskimi i w indywidualnie dostosowany sposób, pod warunkiem że spełnione zostaną wymogi dobrze zarządzanej i bezpiecznej mobilności. Partnerstwo wschodnie dąży do zacieśnienia współpracy ze wszystkimi uczestnikami w zakresie bezpieczeństwa energetycznego w odniesieniu do długoterminowych dostaw i tranzytu energii, m.in. przez lepsze uregulowania i efektywność energetyczną. W ten sposób partnerom zostaną oddane do dyspozycji doświadczenie i wiedza UE w zakresie polityk rozwoju gospodarczego.
5. Wielostronne ramy partnerstwa wschodniego umożliwią działania w zakresie współpracy i dialogu służące celom partnerstwa. Partnerstwo powinno być realizowane na podstawie wspólnych decyzji państw członkowskich UE i partnerów wschodnich, bez uszczerbku dla autonomii decyzyjnej UE.

Rada Europejska proponuje odbywanie regularnych posiedzeń – z zasady co dwa lata – na szczeblu szefów państw lub rządów partnerstwa wschodniego oraz – raz na rok – na szczeblu ministrów spraw zagranicznych. Należy utworzyć cztery platformy tematyczne zgodne z głównymi dziedzinami współpracy (demokracja, dobre rządy i stabilność; integracja gospodarcza i konwergencja w zakresie polityk UE; bezpieczeństwo energetyczne; oraz kontakty między narodami). Rada Europejska wspiera również uruchamianie sztandarowych inicjatyw, aby nadać partnerstwu dynamiczny bieg i konkretną treść. W tym względzie UE oczekuje z zainteresowaniem wczesnych dyskusji z partnerami.

Państwa trzecie będą się kwalifikowały do uczestnictwa w konkretnych projektach, działaniach i spotkaniach platform tematycznych, jeżeli będzie się to przyczyniało do osiągnięcia celów poszczególnych działań oraz celów ogólnych partnerstwa wschodniego na podstawie zindywidualizowanych kryteriów.

6. Partnerstwo wschodnie będzie się angażowało w działania z szerokim spektrum podmiotów, m.in. z ministerstwami i organami rządowymi, parlamentami, społeczeństwem obywatelskim, organizacjami międzynarodowymi, instytucjami finansowymi i sektorem prywatnym.
7. Na podstawie niniejszego oświadczenia UE przeprowadzi niezbędne konsultacje z partnerami wschodnimi na potrzeby przygotowania wspólnego oświadczenia w sprawie partnerstwa wschodniego, które zostanie przyjęte na szczycie inicjującym partnerstwo wschodnie w dniu 7 maja 2009 r. Rada Europejska z zainteresowaniem oczekuje zainicjowania partnerstwa wschodniego jako wspólnego przedsięwzięcia z partnerami, mając przekonanie, że inicjatywa ta posłuży sprawie dobrych rządów, zwiększy dobrobyt i wzmocni stabilność, przynosząc trwałe i odczuwalne korzyści obywatelom wszystkich krajów w nim uczestniczących.

Wykaz dokumentów referencyjnych przedstawionych Radzie Europejskiej

Sytuacja gospodarcza, finansowa i społeczna

- Dokument dotyczący kluczowych zagadnień przyjęty przez Radę (ECOFIN) (6784/2/09 REV 2)
- Sprawozdanie dotyczące zintegrowanych zaleceń dla każdego z państw: wkład Rady (ECOFIN) (7444/09)
- Stawki obniżone VAT: porozumienie osiągnięte na posiedzeniu Rady (ECOFIN) (7448/1/09 REV 1)
- Zmniejszenie obciążeń administracyjnych: wkład Rady (ECOFIN) (7445/09)
- Dokument prezydencji dotyczący głównych postulatów na spotkanie na szczycie krajów G20 poświęcone krajom rozwijającym się i światowemu kryzysowi gospodarczemu (7523/09)
- Konkluzje Rady (ds. Konkurencyjności) w sprawie dalszych działań po przeglądzie jednolitego rynku (7383/09)
- Kluczowe zagadnienia przyjęte przez Radę (ds. Konkurencyjności) (7232/09)
- Główne postulaty przyjęte przez Radę (EPSCO) (7434/09)
- Wspólne sprawozdanie o zatrudnieniu (7435/09)
- Wytyczne w sprawie polityki zatrudnienia państw członkowskich (7436/09)
- Wspólne sprawozdanie w sprawie równości kobiet i mężczyzn — rok 2009 (7017/09)
- Konkluzje Rady w sprawie zawodowej i geograficznej mobilności siły roboczej oraz swobodnego przepływu pracowników na terytorium Unii Europejskiej (6480/09)
- Konkluzje Rady w sprawie nowych umiejętności w nowych miejscach pracy – przewidywania wymogów rynku pracy i potrzeb w zakresie umiejętności oraz ich wzajemnego dopasowywania (6479/09)
- Główne postulaty przyjęte przez Radę (EYC) w dziedzinie polityki młodzieżowej (6669/09) i w dziedzinie kształcenia i szkolenia (6666/09)

Energia i zmiany klimatu

- Konkluzje Rady (ds. Ogólnych i Stosunków Zewnętrznych) w sprawie wymiaru dotyczącego rozwoju w kontekście kompleksowego porozumienia kopenhaskiego w sprawie zmiany klimatu na okres po roku 2012 (7645/09)
- Konkluzje Rady (ECOFIN) w sprawie międzynarodowych aspektów finansowych zmiany klimatu (7443/09)
- Konkluzje Rady (ds. Środowiska Naturalnego) dotyczące dalszych zmian stanowiska UE w sprawie kompleksowego porozumienia w sprawie klimatu na okres po 2012 roku (7128/09)
- Konkluzje Rady (ds. Środowiska Naturalnego) w sprawie przygotowania wiosennego posiedzenia Rady Europejskiej (7065/09)
- Konkluzje Rady (ds. Transportu, Telekomunikacji i Energii) w sprawie drugiego strategicznego przeglądu sytuacji energetycznej (6692/09)
- Nota prezydencji dotycząca konferencji na temat bezpieczeństwa dostaw energii elektrycznej (6253/09)

Różne

- Konkluzje Rady (ds. Ogólnych i Stosunków Zewnętrznych) w sprawie Afganistanu (7610/09)
- Sprawozdanie o postępach osiągniętych przez Unię Europejską w 2008 roku (6788/1/09 REV 1)